

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 64 PŽ-3744/2020-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Dubravka Matas, u pravnoj stvari tužitelja HEP-Operator distribucijskog sustava d.o.o., ELEKTRODALMACIJA SPLIT, Split, Poljička cesta 73, OIB 46830600751, protiv tuženika ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, Kaštel Sućurac, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, OIB 34606600284, kojeg zastupa punomoćnica Marina Krka, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Krka & Krka u Splitu, radi isplate iznosa od 328.311,48 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-146/2020-5 od 9. lipnja 2020., 23. rujna 2020.

r i j e š i o j e

I. Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-146/2020-5 od 9. lipnja 2020. u kojem je odbijen tuženikov zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 11.875,00 kn.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-146/2020-5 od 9. lipnja 2020. u preostalom dijelu i rješava:

Nalaže se tužitelju da u roku od osam dana nadoknadi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 6.875,00 kn (šeststisućaosamstosedamdesetpet kuna).

III. Nalaže se tužitelju da u roku od osam dana nadoknadi tuženiku trošak za sastav žalbe u iznosu od 1.052,19 kn.

IV. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troška za sastav žalbe u iznosu od 6.760,31 kn.

Obrazloženje

Prvostupanjskim rješenjem naznačenim u izreci prvostupanjski sud je odbio tuženikov zahtjev za naknadu troška parničnog postupka utvrdivši da je tužba odbačena jer je tužiteljeva tražbina priznata u stečajnom postupku nad tuženikom. S obzirom na odbačaj tužbe, prvostupanjski sud smatra da nema mjesta primjeni odredbe čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku dok je na temelju odredbe čl. 155. istog Zakona utvrdio da tuženik, nakon što je tražbina priznata u stečajnom postupku nije imao troškove koji su bili potrebni za vođenje ovog postupka.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi je u bitnom naveo da je pogrešan stav prvostupanjskog suda da se u konkretnom slučaju ne primjenjuje odredba čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku jer je tužitelj izgubio parnicu zbog čega je dužan tuženiku nadoknaditi trošak. Predlaže preinačiti prvostupanjsko rješenje, podredno ukinuti ga i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje. Traži naknadu troška ove žalbe u iznosu od 7.812,50 kn.

Žalba je djelomično osnovana.

Ovaj sud je pobijano rješenje ispitao na temelju odredbe iz čl. 365. st. 1. i 2. te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Iz spisa proizlazi da je tužitelj 30. srpnja 2015. podnio prijedlog za ovrhu radi naplate novčane tražbine prema tuženiku u iznosu od 328.311,48 kn s pripadajućim zateznim kamatama, da je Javni bilježnik Ante Šuško u Splitu donio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-2061/15 od 3. kolovoza 2015., protiv kojeg je tuženik podnio prigovor, povodom kojeg je postupak je nastavljen u ovoj parnici kao i da je nad tuženikom rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-45/2015 od 18. studenoga 2015. otvoren stečajni postupak.

Podneskom od 3. kolovoza 2016. tuženik je obavijestio prvostupanjski sud da je tužiteljeva tražbina u cijelosti priznata u stečajnom postupku nad tuženikom. Nakon toga prvostupanjski sud je rješenjem poslovni broj Povrv-146/2020-3 od 19. svibnja 2020. ukinuo platni nalog iz rješenja o ovrsi Javnog bilježnika Ante Šuško u Splitu poslovni broj Ovr-2061/15 od 3. kolovoza 2015. i odbacio tužbu.

U obrazloženju pobijane odluke prvostupanjski sud je naveo: „Tužitelj je vodio ovu parnicu radi isplate tražbine koja je naknadno, uslijed nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom bila predmetom ispitivanja u stečajnom postupku u kojemu je utvrđeno da ta tražbina postoji te je ista priznata tužitelju, pa se dakle ne radi o pravnoj situaciji u kojoj tužitelj izgubio parnicu, te nema mjesta primjeni odredbe članka 154. stavak 1. ZPP-a kojim je propisano da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci i njezinom umještaču naknaditi troškove vođenja postupka. U predmetnoj pravnoj stvari radi se o situaciji u kojoj je tužba odbačena iz razloga što je tražbina iz parničnog postupka priznata u stečajnom postupku, pa prilikom odlučivanja o zahtjevu za naknadu troškova postupka treba uzeti u obzir jesu li tuženiku nastali posebni troškovi nakon što je tražbina priznata u stečajnom postupku, odnosno jesu li troškovi koji su tuženiku nastali bili potrebni za vođenje ovog postupka, a sve u smislu odredbe članka 155. ZPP.“

Valja ukazati da je ovakvo obrazloženje, osim što je protivno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, kontradiktorno. Naime, ukoliko prvostupanjski sud smatra da nema osnove za naknadu troška postupka sukladno odredbi čl. 154. ZPP-a koja odredba predstavlja osnovu s obzirom na koju se odlučuje o trošku, nejasno je zašto ukazuje na potrebu primjene odredbe čl. 155. ZPP-a temeljem koje se odlučuje o visini troškova i procjenjuje jesu li bili nužni za

vođenje parnice. Naime, ukoliko nema osnove za naknadu troška, nema mjesta ni raspravljanju o njegovoj visini.

Prema odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci nadoknaditi troškove. Pritom se ukazuje da navedena odredba pravo stranke koja je uspjela u parnici na naknadu troškova, ne razlikuje s obzirom na to je li spor završio meritornom odlukom o postavljenom tužbenom zahtjevu ili kao u konkretnom slučaju, odbačajem tužbe.

Slijedom iznijetog, zbog zauzetog pogrešnog pravnog stava prvostupanjski je sud propustio primijeniti odredbu čl. 154. st. 1. ZPP-a.

Prema ocjeni ovog suda, osnovani trošak tuženika je trošak za sastavljanje prigovora protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 5.000,00 kn uvećano za PDV po stopi od 25% sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa) te trošak sastavljanja podneska od 3. kolovoza 2016. sukladno Tbr. 8. t. 3. Tarife u iznosu od 500,00 kn uvećano za PDV po stopi od 25%, dakle ukupno 6.875,00 kn kojeg mu je tužitelj dužan nadoknaditi sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a. Neosnovano pak tuženik potražuje naknadu troška za sastavljanje podneska od 3. kolovoza 2016. preko iznosa od 625,00 kn, odnosno u iznosu od 5.625,00 kn i naknadu troška za sastavljanje podneska od 30. siječnja 2017. u iznosu od 5.000,00 kn uvećano za PDV po stopi od 25% koji nije bio potreban za vođenje ove parnice, prigovora protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 5.000,00 kn uvećano za PDV po stopi od 25%.

Stoga je, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 368. st. 2. ZPP-a pobijano rješenje potvrđeno u dijelu u kojem je odbijen tuženikov zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 11.875,00 kn, dok je na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 373. t. 3. ZPP-a u preostalom dijelu preinačeno te je naloženo tužitelju da tuženiku nadoknadi parnični trošak u iznosu od 6.875,00 kn.

S obzirom na to da je sa žalbom uspio u omjeru od 36,67% tuženiku razmjerno tom uspjehu, a sukladno odredbi Tbr. 10. t. 5. Tarife pripada naknada troška za njezino sastavljanje u iznosu od 841,75 kn uvećano za PDV po stopi od 25%, dakle u iznosu od 1.052,19 kn slijedom čega je odlučeno kao u točki III. izreke ovog rješenja. Preko iznosa od 1.052,19 kn, odnosno u iznosu od 6.760,31 kn tuženiku ne pripada naknada troška za sastavljanje žalbe jer je u tom dijelu zahtjev previsoko postavljen slijedom čega je odlučeno kao u točki IV. izreke ovog rješenja.

Zagreb, 23. rujna 2020.

Sudac
Dubravka Matas

Dokument je elektronički potpisan:

DUBRAVKA MATAS

Vrijeme potpisivanja:

07-10-2020

10:16:41

DN:

C=HR

O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97-#130D48523937333439333636353139

L=ZAGREB

S=MATAS

G=DUBRAVKA

CN=DUBRAVKA MATAS

Broj zapisa: **17899-2d3a3**

Kontrolni broj: **003ba-66cf2-fe7c8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DUBRAVKA MATAS, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.